

วิจิตรแพรวา มรดกภูมิปัญญาสู่ราชินีแห่งไหม

Artistic Prae-wa :
Wisdom Inheritance into Queen of Silk

ดร.สุชานาถ บุญเที่ยง

Dr. Suchanart Boontiang

ภูวดล ศรีธเรศ

Poowadon Sritares

วิจิตรแพรวา

มรดกภูมิปัญญาสู่ราชินีแห่งไหม

Artistic Prae-wa : Wisdom Inheritance into Queen of Silk

ดร.สุชานาถ บุญเที่ยง
Dr. Suchanart Boontiang
ภูวดล ศรีธเรศ^ศ
Poowadon Sritares

ผ้าแพรวา มีความผูกพันกับครรลองชีวิต
เกี่ยวโยงกับพิธีกรรม กระทั้งผนวก
เข้าเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตของชา
วกทมานานนับศตวรรษ และปัจจุบันได้กลับ
เป็นส่วนหนึ่งของมรดกทางวัฒนธรรมที่สร้าง
รายได้อย่างดงาม ผ้าแพรวาสะท้อนให้เห็น
ความเป็นมาในอดีต บอกเล่าการย้ายถิ่นฐาน
เป็นบทบันทึกโครงสร้างทางสังคม ระบบการค้า
รวมถึงเป็นสื่อแสดงความคิดทางนามธรรม
ซึ่งกลั่นกรองมาจากประภูมิการณ์ที่อยู่รอบตัว
เท่าที่สังเกตเห็น กิจกรรมการทอผ้าแพรวา^ศ
ส่วนใหญ่จะดำเนินโดยสตรีชาวผู้ไทยเป็นสำคัญ
นับตั้งแต่การเตรียมเส้นใย การย้อม การสร้าง
เทคนิค การออกแบบลวดลาย และท้ายที่สุดคือ^ศ
ขั้นตอนการถักทอเป็นแพพรรณ ในขณะที่
บุรุษชาวผู้ไทยเป็นฝ่ายสนับสนุนให้กิจกรรม
การทอผ้าดำเนินไปได้ด้วยดี กล่าวคือจะมี
หน้าที่ในการสร้างและซ่อมแซมอุปกรณ์ใน
การทอ รวมถึงการซ่วยปลูกและดูแลรักษา^ศ
พืชพรรณที่เนื่องในการทอผ้า ไม่ว่าจะเป็น^ศ
ต้นหม่อน ต้นผ้าย ต้นคราม ต้นเข ต้นไม้ที่เลี้ยง^ศ
ครั้ง ฯลฯ เมื่อเป็นดังนั้นผ้าแพรวาจึงมีประวัติ^ศ
และพัฒนาการที่สัมพันธ์กับประวัติศาสตร์^ศ
ชาติพันธุ์ผู้ไทย ครรลองชีวิต โครงสร้างสังคม

There was relationship between Prae-wa Cloth and one's lifestyle. Since Prae-wa was related to one's ritual and being combined in Pu-thai's life for centuries. Recently, it became a part of cultural heritage for good revenue. Prae-wa reflected the past history, migration, record of social structure, trading system, and media for conveying the abstract thinking which was selected from surrounding evidence. According to the observation, most of Prae-wa Weaving Enterprises was implemented by Pu-Thai Women from the preparation of fiber, dyeing, technique creation, and designing. Finally, the step for being woven as Fabric. In the meanwhile, Pu-thai Men would support Prae-wa Weaving to be well accomplished since they played their role in constructing and mending the weaving equipment, growing and maintaining the crop for being woven: the mulberry tree, cotton, indigo, Ke, the tree for feeding the lac

และระบบการค้า บทความนี้จึงมุ่งนำเสนอให้เห็นพัฒนาการของผ้าแพรวนับจากสิ่งที่เป็นมรดกแห่งภูมิปัญญาตราชบุรีทั้งการเป็นราชินีแห่งไหม

ผ้าแพรวนับจากภูมิปัญญา

ผ้าแพรва “แพร” ในความหมายของชาวน้ำท่าหมายถึง “ผ้า” ส่วน “วา” นั้นหมายถึง “ความยาวประมาณ 1 วา” ดังนั้นผ้าแพรва จึงมีความหมายว่า “ผ้าที่มีขนาดความยาวประมาณ 1 วา” แต่เดิมผ้าแพรวาก็อเครื่องย้องของอ้อหรือเครื่องประดับขั้นสำคัญของสตรีชาวผู้ท่า โดยเฉพาะในพิธีกรรมการ “เอ็ตปะซู” หรือแต่งงาน เพราะต้องใช้เป็นผ้าสไบสำหรับเจ้าสาวนั่นเอง แต่เดิมการทอผ้าแพรว่าต้องใช้เวลาแรมปี ดังนั้นจึงไม่มีใครที่จะทอเพื่อคราวมีแต่ผ้าที่เป็นมรดกตกทอดที่บรรพบุรุษทึ้งไว้ให้ดูต่างหน้าเท่านั้น แต่นั่นก็ปราภูมิให้เห็นเป็นส่วนน้อย เพราะผ้าเป็นวัสดุที่เกิดความเสียหายได้ง่าย

แต่เดิมผ้าแพรว่าส่วนใหญ่จะใช้เส้นพุ่ง และเส้นยืนเป็นเส้นใยฝ้ายสีแดงสด และใช้ไหมสีเหลืองเช (เหลืองประกายทอง) สีเขียวหัวเป็ด (สีเขียวเข้ม) สีน้ำเงินคราม และสีขาว และบางผืนอาจปราภูมิไหมสีม่วงเป็นตัวสร้างลายด้วย ผ้าแพรวารุ่นดังกล่าวชาวผู้ท่าจึงเรียกว่า “ผ้าแพรว่าฝ้ายแดงยอด” (รายละเอียดปราภูมิในบท แพรว่าฝ้ายแดงยอด)

ตราชบุรีทั้งหลังปีพุทธศักราช 2521 เป็นต้นมา ผ้าแพรว่าปรับเปลี่ยนรูปแบบอีกครั้ง จากเดิมที่ใช้ฝ้ายเป็นเส้นพุ่งและเส้นยืนและใช้ไหมเป็นตัวสร้างลาย มาเป็นใช้ไหมน้อย (ยอดไหม) เป็นวัสดุในการทอทั้งหมด ส่วนสีและโครงสร้างของลวดลายก็ยังคงยืดตามจาริตรเดิมคือ สีพื้นแดงครั้งสอดสลับลวดลายด้วยไหมสีเหลืองเช (เหลืองประกายทอง) สีเขียวหัวเป็ด (สีเขียวเข้ม) สีน้ำเงินคราม และสีขาว และ

etc. So, the history and development of Prae-wa were related to history of Pu-thai ethnic, lifestyle, social structure, and trading system. This article, aimed to present the development of Prae-wa Cloth from the wisdom heritage to the Queen of Silk.

Prae-wa Cloth : Wisdom Inheritance

According to Prae-wa, for Pu-thai People, the word “Prae” referred to **“Approximate One Wa of Length”** (2 meters long). In former time, Prae-wa was a “Kreung Yong Kong Eh” or major accessory of Pu-thai women especially in formal rite **“Ed Pa Soo”** or marriage since it would be used as a shawl for the bride. But, it was rarely appeared since the cloth could be damaged easily.

In former time, most of the Warp and the Weft would be bright red fiber, Ke Yellow Silk (golden yellow), Teal (dark green), indigo blue, and white color. For some pieces, violet would be used for creating the design. Prae-wa of that period was called **“Pa Prae-wa Fai dang yo”** (the details were in article “Prae-wa Fai dang-yo Red Cotton Prae-wa”).

Since 1978 until now, Prae-wa has been changed the pattern once more from the use of cotton for the Warp and Weft, and the silk for creating the design. Then, the small silk yarn (top silk) was used as material for weaving. For the color and structure of design, the former tradition was focused on: the lac red plain was used alternated with Ke Yellow color

บางผืนอาจปรากฏใหม่สิม่วง ตั้งเช่นผ้าแพรัว 16 ผืนแรกที่ทอโดยเส้นไหมพระราชนานจาก สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ และชาวผู้ไทยบ้านโพนภาคใต้การนำของนางคำใหม่ โยคะสิงห์ ได้ไปเข้าเฝ้าฯ ทูลเกล้าฯ ถวายผ้า จำนวนดังกล่าวแด่สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ณ วังไกลกังวล อำเภอ หัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ความงดงาม ของผ้าแพรัวเป็นที่ต้องพระราชทานทัยใน สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ยิ่งนัก ถึงขนาดที่ทรงพระมหากรุณาธิคุณรับ ผ้าแพรัวเป็นกิจการหนึ่งของมูลนิธิส่งเสริม ศิลปะฯ ในเวลาต่อมา

วิจิตรแพรัวราชินีแห่งใหม่

ด้วยสายพระเนตรอันยาไกลในสมเด็จ พระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ที่ทรง เล็งเห็นว่าผ้าแพรัวมีความงามโดดเด่นเกิน กว่าจะเป็นเพียงสไบของสตรีชาวผู้ไทยเท่านั้น จึงทรงพระราชนานิรันดร์ให้ปรับปรุงสีสัน ของผ้าแพรัวจากเดิมมีเพียงสีพื้นแดงครั่งให้มี สีพื้นที่หลากหลาย และขยายความกว้างของ หน้าฟื้มจากเดิมใช้ฟื้ม 12-14 lob (ความกว้าง ราว 40 เซนติเมตร) เป็น ฟื้ม 18-22 lob (ขนาดความกว้าง 70-80 เซนติเมตร) ทั้งยังมี การทอผ้าพื้นเรียบต่อสำหรับการนำไปออกแบบ ตัดเย็บเป็นเสื้อผ้ารูปแบบร่วมสมัยได้

ปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งที่ทำให้ผ้า แพรัวมีพัฒนาการปรากฏความงามและเลือค่า เป็นที่ประจักษ์ก็คือ การประดัดผ้าใหม่ระดับ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ณ ลานคำหอม พระตำหนักภูพานราชนิเวศน์ จังหวัดสกลนคร ของมูลนิธิส่งเสริมศิลปะฯ ที่ได้ดำเนินมา ตั้งแต่ปีพุทธศักราช 2533 งานดังกล่าวมีช่าง ทอผ้านับหมื่นคนจากทั่วทุกสารทิศของอิสาน นารวมตัวกันซึ่งเกิดจากความสำนึกในพระมหา-

(golden yellow), Teal (dark green), indigo blue, and white color. Some piece might be violet silk like the first 16 pieces of Prae-wa being woven by silk yarn given by Her Majesty the Queen, and Pu-thai women led by Mrs. Kammai Yokasing went to present Prae-wa at Klaikangwon Royal Palace, Hua-hin District, Prajuab-kirikan Province. The beauty of Prae-wa was impressed by Her Majesty the Queen very much until it was included in an enterprise of Art Occupation Promotion Foundation since then.

Artistic Praewa: Queen of Silk

According to Her Majesty the Queen's far sighted viewing, Prae-wa Cloth is prominently beautiful rather than being only Pu-thai women's shawl. So, the Queen suggested to improve color of Prae-wa Cloth to be changed from lac red plain into different colors, and expand its length of Feum from 12-14 Lob (its width was 40 centimeters) to Feum 18-22 Lob (its width was 70-80 centimeters). In addition, the plain cloth was woven in extending for designing women's contemporary dress.

Another important factor which caused development of Prae-wa indicating its beauty as well as worthy, was the contest of silk in North Eastern Region at Lan-kam-hom, Pu-pan Royal Place, Sakonnakon Province of Art Occupation Promotion Foundation in Her Majesty the Queen, has been implemented since 1990. There were more than ten thousand weavers from

กรุณาธิคุณและสายธารแห่งพระเมตตาในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ

ในทุกปีช่างทอชาวอีสานจะคัดเลือกนำผ้าไหมทอมือชั้นที่ถือว่าล้ำเลิศที่สุดออกมาประกวดประชันกันในงานนี้ หากผ้าไหมของใครได้รางวัลนั้นก็เท่ากับเป็นการการันตีฝีมือว่าเป็นหนึ่ง เพราะเวทีนี้ช่างทอทุกคนตั้งใจว่าคือสูงที่สุดแล้วสำหรับการประกวดความงามแห่งไหม นอกจากการได้รับพระราชทานรางวัลจะจากพระทัตถ์ของพระผู้ชูชีวิตใหม่ และสิ่งที่ช่างทอทุกคนหมายใจไว้ก็คือการได้เข้าเฝ้าฯ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถอย่างใกล้ชิด และถ้าหากช่างทอคนใดมีบุญวาสนา ก็อาจจะได้เห็นผ้าไหมที่เป็นฝีมือของตนเองปรากฏเป็นฉลองพระองค์ที่สุดแสนจะงามสง่าและเลอค่ามากที่สุดในแผ่นดินอีกด้วย

ผ้าไหมที่ช่างทอนำมาประกวดกันนั้นประกอบด้วยผ้าไหมพื้นเมืองเอกลักษณ์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประเพณีต่างๆ ดังนี้ ผ้าไหมมัดหมี่ ผ้าไหมมัดหมี่ข้อ (มัดหมี่ตา/มัดหมี่คัน) ผ้าไหมพื้นเรียบ ผ้าไหมทางกรร Rog ผ้าไหมลายเกร็ดเต่า ผ้าไหมลายลูกแก้ว ผ้าขิดไหม ผ้าโสร่ไหม ผ้าไหมมัดหมี่ลายสร้างสรรค์ และประเพณีท้ายคือ ผ้าแพรวา

นอกจากรางวัลพระราชทานจากพระทัตถ์อันทรงเกียรติยิ่งแล้ว ผ้าแพรวาที่ได้รับพระราชทานรางวัลในทุกรอบตั้งจะกล่าวมาเป็นแบบอย่างของการทอของช่างทอคนอื่นในเวลาต่อมา นับเป็นพระมหากากรกรุณาธิคุณในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถโดยแท้ พระองค์ท่านไม่ทรงเพียงพื้นผ้าแพรวา ยังเป็นมรดกของชาวผู้ไทยที่กำลังจะเลื่อนหายให้กลับมาเรื่องโรจน์อีกคราเท่านั้น แต่ยังทรงพระมหากากรกรุณาธิคุณพัฒนารูปแบบและสีสันผ้าแพรวาให้ปรากฏความงามตามเลอค่าสมกับเป็นราชินีแห่งไหมตระบับปัจจุบัน

everywhere in Esan according to their awareness of Her Majesty the Queen's support and watercourse of mercy.

Every year Esan weavers would select the excellent Thai strong weavers for this contest. If the weaver's silk won the prize, it was the guarantee her excellent performance. Every weaver knew that this stage was the top contest for silk cloth beauty. The weaver would receive reward from the hand of person who revived the silk life. Every weaver intended to have good occasion in being attendance of Her Majesty the Queen closely. Moreover, if the weaver had merit. She might see her own performance silk to be appeared as the Queen's elegant and valuable dress as well.

The silk brought to contest by weavers, included different kinds of local silk as identity of North Eastern Region as follows: Mud-mee silk, Mud-mee Ko silk (Mud-mee Ta/Mud-mee Kan), Plain Silk Cloth, Hang-ka-rog Silk (Squirrel's tail), Ked-tao silk (Turtle' shell), Look-kaew silk (glass bead design), Kid silk cloth (West Brocade), silk sarong, creative Mud-mee design silk, and the last one was *Prae-wa Fabric*.

Prae-wa was not only to win the honorable prize, but every level of *Prae-wa Cloth* also became the model for the other weavers later. It was Her Majesty the Queen's great support. Since *Prae-wa* which was Pu-thai people's heritage to be disappeared, was not only revived once more, but it also was developed the pattern and color for showing its beauty as Queen of Silk.

ผ้าแพรวาฝ้ายแดงยอ ทอตามจาริตเดิมคือ ลายช่อกลายเชิง ลายหลัก และปักภูว์ ทั้งผ้า (ลายที่มีขนาดใหญ่กึ่งกลางผ้า) อายุประมาณ 120 ปี ทอด้วยพื้นขนาด 12 หลบ (ความกว้าง 40 เซนติเมตร ความยาว 220 เซนติเมตร) บ้านหนองยาง ตำบลเนินยาง อำเภอคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์

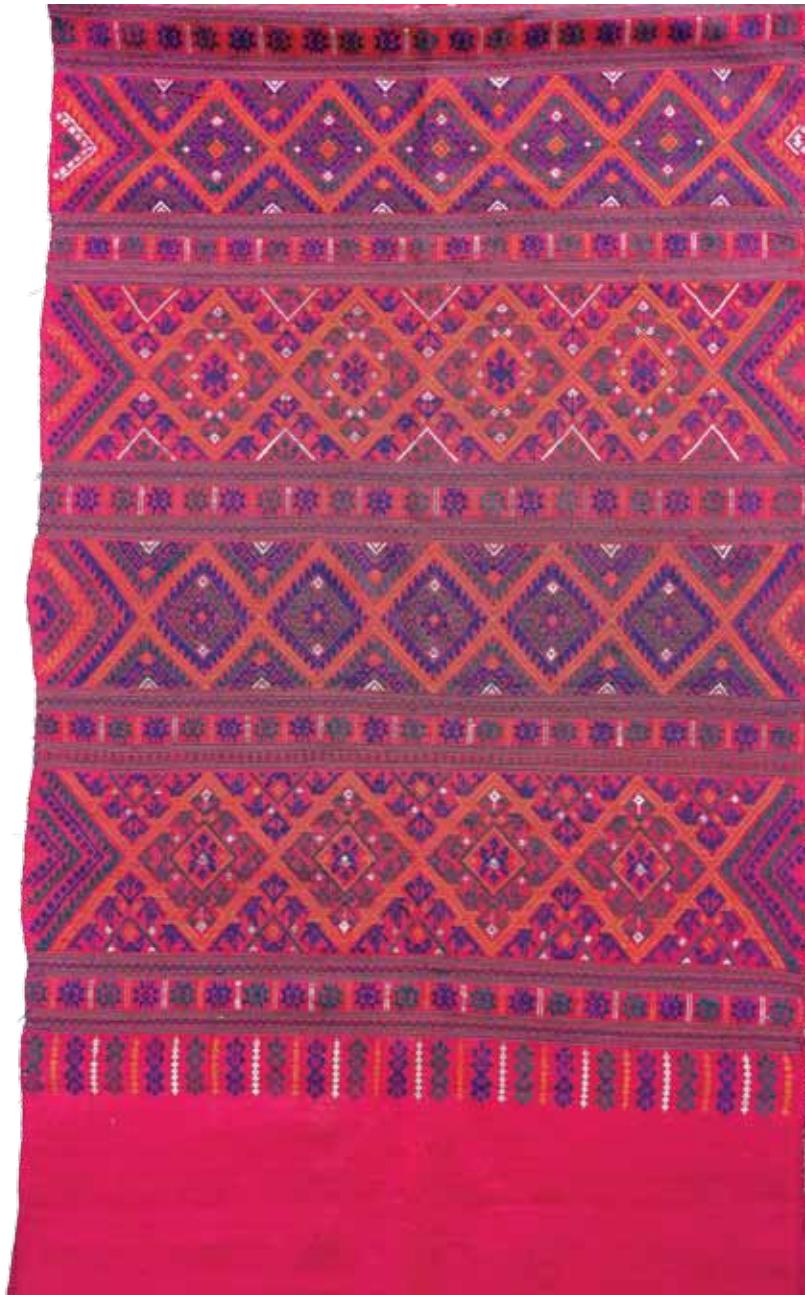
Prae-wa Cloth, and Fai Dang-yo (Indian Mulberry Red Cotton) were woven based on traditional custom as Cho Plai Cheung Design, Major Design, and Body of Cloth (the Large Design in the middle of fabric), about 120 years ago, woven by 12 Lob Feum (which was 40 centimeters wide, and 220 centimeters long), Ban-nongyang, Noneyang Sub-district, Kammuang District, Kalasin Province.

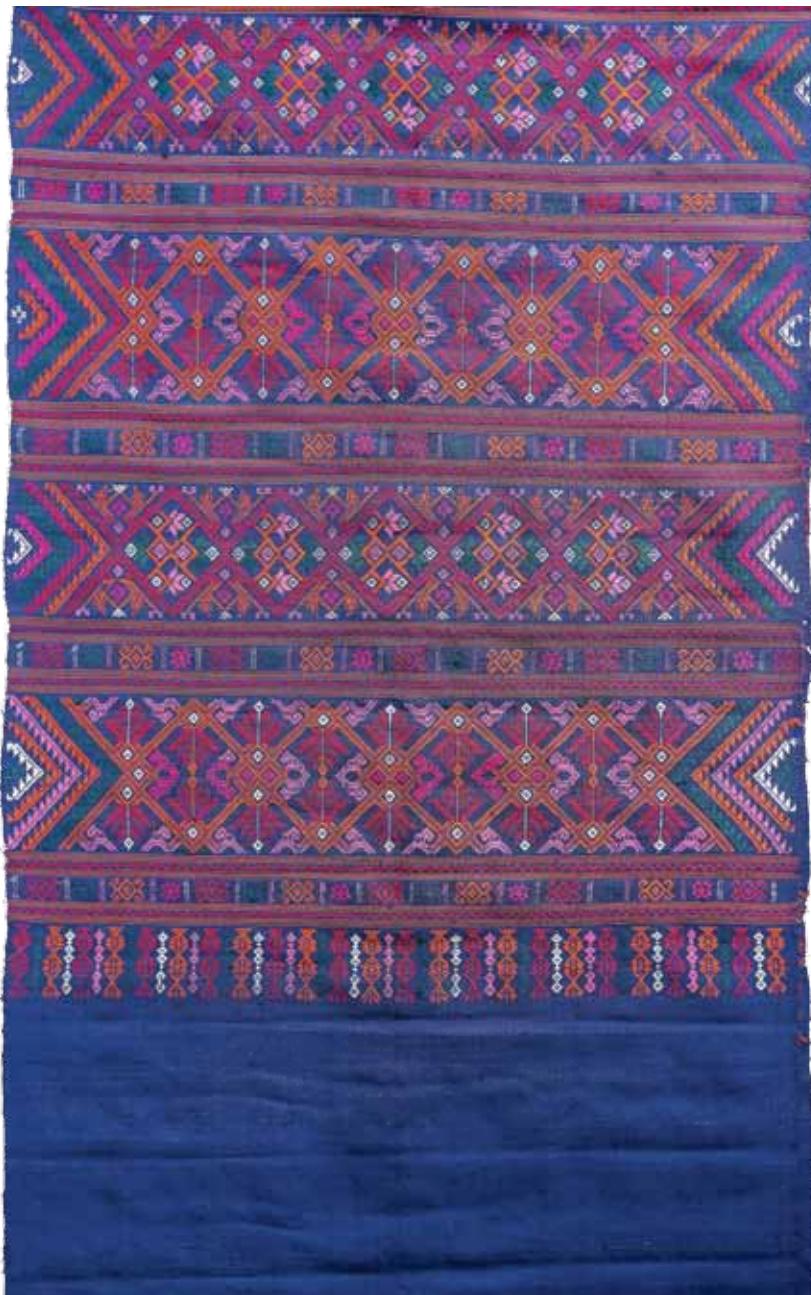
ผ้าแพรวาผ้ายแดงยอ ทอตามຈารีตเดิมคือ ลายช่อบลายเชิง ลายหลัก และไม่ปักกุดอกค้อมคันลาย แต่ใช้ลายงูลобы เป็นตัวแบ่งแยกลายหลักแทน อายุประมาณ 80-100 ปี ทอด้วยพืมขนาด 12 หลบ (ความกว้าง 40 เซนติเมตร ความยาว 180 เซนติเมตร) บ้านเหลาภูพาน ตำบลเหลาภูพาน อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์

Prae-wa Cloth, and Fai Dang-yo (Indian Mulberry Red Cotton) were woven based on traditional custom as Cho Plai Cheung Design, Major Design, without Dokom-kan-lai. But, Ngoo Loi (floated snake) was used for alternated the major design instead, about 80-10 years ago, woven by 12 Lob Feum (which was 40 centimeters wide, and 180 centimeters long), Ban-lao-pupan, Ban-lao-pu-pan Sub-district, Somdej District, Kalasin Province.

ผ้าแพะرواสีพื้นแดงคริ้งทอจากไหมน้อย (ยอดไหม) รูปแบบตามผ้าแพะروا 16 ผืนแรกที่ออกจากเส้นไหม พระราชทาน ทอราชปีพุทธศักราช 2522 ทอด้วยพื้มขนาด 12 หลบ (ความกว้าง 40 เซนติเมตร ความยาว 250 เซนติเมตร) บ้านโพน ตำบลโพน อำเภอคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์ (สมบัตินางคำใหม่ ใจคำลึงห์)

Prae-wa Red Lac Plain Color was woven from small silk (Top silk), the pattern of first 16 pieces of Prae-wa being from the given silk yarn from Her Majesty the Queen in 1979. It was woven from 12 Lob Feum (which was 40 centimeters wide, 250 centimeters long), Ban-pone, Pone Sub-district, Kammuang District, Kalasin Province. (*It belongs to Mrs. Kammal Yokasing*)

ผ้าแพรว่าสีที่นักกรมท่า ปรับปรุงสีที่นักตามพระราชเสาวนีย์ในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ แต่ยังคงทดลองด้วยฟิล์ม 12 หลบ ทอราบปีพุทธศักราช 2522 (ความกว้าง 40 เซนติเมตร ความยาว 250 เซนติเมตร) บ้านโพน ตำบลโพน อำเภอคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์ (สมบัตินางคำใหม่ โยคะลิงห์)

Prae-wa Dark Blue Color was adapted according to suggestion of Her Majesty the Queen. It was woven in 1979 from 12 Lob Feum (which was 40 centimeters wide, and 250 centimeters long), Ban-pone, Pone Sub-district, Kammuang District, Kalasin Province. (It belongs to Mrs. Kammai Yokasing)

ลักษณะผ้าแพรวาที่ส่งประกวด ณ พระตำหนักภานราชนิเวศน์ จังหวัดสกลนคร ทอด้วยพื้มขนาด 22 หลบ (ความกว้าง 80 เซนติเมตร ความยาว 350 เซนติเมตร) บ้านโพน ตำบลโพน อำเภอคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์

The fabric presented for contest at Pu-pan Royal Place, Sakonnakon Province, was woven from from 22 Lob Feum (which was 80 centimeters wide, and 350 centimeters long), Ban-pone, Pone Sub-district, Kammuang District, Kalasin Province.

ลักษณะผ้าแพรวาในปัจจุบัน (พุทธศักราช 2558) นิยมทอเป็นผ้าสีใบ ด้วยพื้นขนาด 6-9 หลบ (ความกว้าง 20-25 เซนติเมตร ความยาวประมาณ 250-300 เซนติเมตร) บ้านหนองช้าง ตำบลหนองช้าง อำเภอสามชัย จังหวัดกาฬสินธุ์

The present Prae-wa Cloth (2015), is preferred to be the shawl woven from 6-9 Lob Feum (20-25 centimeters width, 250-300 centimeters length), Ban-nongchang, Nongchang Sub-district, Samchai District, Kalasin Province.

ເອກສາຮອ້າງອີງ

ພນມພຣ. (ນາມປາກກາ) ປະຊັນໄໝມຈານ ແລ້ວ ຖູພານຮາ່ານິເວສນ໌. ໃນນິຕິຍສາຮສກູ່ໄທ ປະຈຳວັນອັກຕາຣີທີ 29 ມັງກອນ 2545.
ກູວດລ ຄຣີເຮສ. (2557). ຂັກຝ່າຍແກ້ວແພັງໄໝມຄໍາ. ສກລນຄຣ : ສຕາບັນພາຫາ ສີລປະແລະວັດນຮຣມ ມາວິທຍາລັ້ຍຮາກກູ້ສກລນຄຣ.

ຮາຍນາມຜູ້ໃຫ້ສັນກາຫຍນ໌

ຄໍາໃໝ່ ໂຍຄະສິງທໍ່ (ຜູ້ຫຼຸລເກລ້າໆ ຄວາຍຝ້າໄໝມແພຣວາສມເດືອພຣະນາງເຈົ້າສີຣິກິຕີ ພຣະບຣມຮາ່ານິນາຄຮັ້ງແຮກ ເມື່ອປີ ພ.ສ. 2520)
ອາຍຸ 83 ປີ. ບ້ານເລຂທີ 65 ແຫຼ່ງ 3 ບ້ານໂພນ ຕໍາບລໂພນ ອຳເກອຄຳມ່ວງ ຈັງຫວັດກາພສີນັ້ນ. 1 ກຸມພາພັນນັ້ນ 2558.
ຄໍາສອນ ສະຫະທອງ (ຜູ້ມີພົງງານດີເດືອທຳກຳດ້ານວັດນຮຣມ ສາຂາທັກສະກິດປົກປົກພັ້ນເມືອງ ປະຈຳປີ ພ.ສ. 2535) ອາຍຸ 75 ປີ.
ບ້ານເລຂທີ 42 ແຫຼ່ງ 4 ບ້ານໂພນ ຕໍາບລໂພນ ອຳເກອຄຳມ່ວງ ຈັງຫວັດກາພສີນັ້ນ. 1 ກຸມພາພັນນັ້ນ 2558.

References

Panompon. **Silk Contest Ritual at Pu-pan Royal Place**. In Sakoothai Magazine on the 29th January 2002.
Sritares, Poowadon. “**Hug Fai Kaew Pang Mai Kam**” Sakonnakon: The Institute of Language, Art, and Culture.
Sakonnakon Rajabhat University, 2014.

The Lists of Interviewers

Sratong, Kamson. The person with excellent performance in Culture, Visual Art (Prae-wa Silk in 1992). She is 42 years old, lives at 42, Moo 4, Ban-pone, Pone Sub-district, Kammuang District, Kalasin Province. The Interview was performed on the 1st February 2015.

Yokasing, Kammai. (who presented Silk Prae-wa to Her Majesty the Queen for the first time in 1977) She is 83 years old, lives at 65, Moo 3, Ban-pone, Pone Sub-district, Kammuang District, Kalasin Province. The Interview was performed on the 1st February 2015.